

## **PREGÓ DE LA FESTA DEL BARRI MOLÍ D'EN ROVIRA 2024**

*Carmen Piñol Carrasco*

Bona nit a tothom, abans de res, agrair a tothom aquí present la seva assistència; familiars, amics, veïnat, però sobretot a les persones que m'han portat a fer que jo avui pugui fer aquest pregó: els meus pares, qui m'han ensenyat a estimar el barri.

Estic aquest vespre aquí perquè el Manu i el Joan Jordi em van preguntar si jo voldria ser la pregonera del barri, tot il·lusionats m'ho van proposar i en aquell moment em vaig quedar tan parada que no m'ho acabava de creure. De fet, estic aquí dalt llegint, encara no sé com. Em deia a mi mateixa, Carme, una cosa era fer teatre a bola 69 als divuit anys i l'altre molt diferent, fer un pregó.

- Quina vergonya - vaig pensar... però bé ja hi som, després de moltes voltes sobre com donar-li forma a aquest pregó!

Un any més celebrem la nostra festa del barri Molí d'en Rovira, amb moltes ganes i il·lusió plegats, aquestes festes ens recorden que ja tenim l'estiu aquí!

Com us deia abans, han estat hores pensant per on començar, però s'apropava el dia i això havia de sortir del forn. Tenia clar que tot allò que volia dir incloïa moltes persones, algunes d'elles serà bonic recordar-les i fer-les presents perquè avui ja no ens acompanyen. Elles també han format part de la història del barri.

## *INFÀNCIA I VIVÈNCIES*

El meu avi, el Sisco Piñol, m'explicava que el nom del barri venia del senyor Rovira, un home que tenia una casa on hi havia un Molí. Buscant la història d'aquest barri he trobat, però, que la realitat era que en aquesta casa va néixer Maria Ràfols l'any 1781 i el seu pare n'era el moliner.

La Mare Ràfols va ser la fundadora de la congregació de Santa Anna, la qual va dur a terme la construcció del convent, la residència d'avis i l'escola, la qual va funcionar abans de la guerra i, durant la guerra com a hospital militar.

L'origen del Molí d'en Rovira se situa l'any 1865, però jo el que tinc clar és que us puc explicar la part de la història que jo he viscut o que m'han explicat, perquè aquest barri m'ha vist créixer.

L'avi, l'any 1934 va comprar el terreny del carrer Melió per construir una casa. Recordo les històries que ell m'explicava del temps de guerra, acabada de construir aquesta casa la bomba que va caure al Celler de Cal Torres, va ser tal l'expansió que va fer caure tota la paret del pati de casa nostra. Així, que en temps guerra, el meu avi va haver de tornar a pujar tota una paret nova.

Jo vaig néixer un desembre de fa 61 anys a cal "Sisco de la bòbila" del carrer Melió. Aquells dies havia caigut una gran nevada i això va fer que el meu pare i l'avi haguessin d'obrir camí al Carrer Bisbe Estalella amb unes pales fins al pont del carril per tal de poder arribar a la parròquia de la trinitat i poder-me batejar. Havia nevat tant que no podien caminar pel camí, van haver de llogar un taxi! Us ho imagineu això ara? Sort que amb els anys aquests camins s'han anat convertint, al seu ritme, amb carrers asfaltats i il·luminats i amb clavegueram.

De petita al barri tinc els records de la Maria del Mar, la Rosa Coral, l'Albert, el Jordi, l'Alvarito, el Pere, el Putxi.... Montàvem cabanes al cointreau, feiem sortides de nit amb bicicleta, passàvem tardes cosint a casa de la Lola i sobretot, els divendres a la nit, l'esperàvem amb ganes perquè anàvem la quitxalla a comprar "un corte de gelat" al David Mira. Quina festa que fèiem!

Anys més tard, ja caps els 70 el Molí d'en Rovira ja era un barri molt polivalent. Per una banda, hi havia els cellers de vi i de licors com el Torres, Pinord, Cointreau i per l'altra, fàbriques com Pinsos El Sol i la famosa Peyton. Recordo que la Peyton va ser el meu primer lloc de feina: allà vaig començar a tenir el primer contacte amb el món de la moda, continuant després a Cal Mercader.

El barri, a part de grans empreses, teníem la sort de tenir unes masies on comprar els productes frescos i de proximitat! Cal Ton de la Granja, Cal Salvat, Cal Grau i l'Hort del Tòfol. Aquí hi anàvem tots amb bicicleta a comprar el conill, el pollastre, les

fruites i tot allò que ens manaven a casa. Ai quan se t'escapava un conill viu camp a través i tornaves a casa sense ell! Bronca assegurada!

Per mi que algun d'aquells conills estaven ensinistrats per tornar a la masia! En aquestes rutes en bicicleta també passàvem per Cal Guix, quasi tocant a la Serreta, allà hi anàvem a comprar cireres i préssecs collits per nosaltres mateixos! Recordo aquestes rutes amb la Vicky, l'Alvarito i el Pere!

Amb ells vam fer moltes excursions per veure la construcció de l'autopista, tot era sorra sense asfaltar, hi fèiem curses i ens hi passàvem moltes hores amunt i avall, encara no hi passaven cotxes, només ens trobàvem alguna que altra serp!

No em vull deixar pas la "Vaqueria de Cal Ramón" on anàvem a comprar cada dia la llet fresca. També us diré que no sempre arribava la llet a casa... Ric molt encara quan me'n recordo d'aquell dia que al Ramón se li va escapar una vaca corrents darrere nostra, com vam córrer! Vaig fer el que vaig poder per enfilar-me al pal de llum abans que m'enganxés! Cosa que ara no podria eh...! Us ho asseguro!

Moure'ns pel barri era una aventura, al bon temps sempre hi trobaves el veïnat prenent la fresca, no fallava mai! Després de sopar ben ràpid tornaves a sortir amb les cadires! Això ho recordo com una cosa que feia al veïnat més proper i més acollidor; prendre la fresca amb el Senyor Jaume i el Leopoldo, sempre explicant les seves aventures i batelletes!

### *HISTÒRIA DEL BARRI*

El nostre barri té una història peculiar. Durant molts anys va estar dividit per un mur, el de la Fàbrica de les fulles, al mig del Carrer Melió. Això va comportar que els de dalt i els de baix fessin, cadascú per la seva banda, la seva petita festa.

Els de dalt celebraven la festa al Carrer General Vallès, on sempre hi ha viscut més gent, feien una gran sardinada, una xocolatada, teatre i un mogut ball amb orquestra!

Per altra banda, els de baix érem pocs però molt ben avinguts! Fèiem "majorettes", teatre i un bon sopar amb ron cremat, que el feia el meu pare, el Paco, i la xocolatada que l'Agustina, la Conxita, la Carme i la meva mare, la Paquita, sempre s'animaven a fer al carrer Melió!

Al Bisbe Estalella hi vam tenir fins i tot una petita botiga, la del Leopoldo i l'Encarna, on també feien les reunions del barri, quins bonics records!

Al cap d'uns anys aquestes parts es van unificar amb una nova junta; el Magí, el Roca, el Manel, el Leopoldo, el Lluís, el Mateu, el Blanc i alguns d'altres que la formaven. Alguns anys vaig formar-ne part i va ser un plaer organitzar les festes i activitats del barri.

En aquests anys també s'obria el restaurant El Trull, tots el coneixíem per trobar-hi la seva cuina tradicional amb un estil casolà, encapçalat pel Josep Maria Rahuet i l'Agustina. Sempre amb el gran servei de la Vicky, el Sanjo i el Jordi.

La vida em va portar a viure del carrer Melió al Carrer Doctor Fleming, on hi han crescut els meus dos fills, l'Ariadna i el Xavi, a qui des de ben petits el Jaume i jo ja els feiem participar en totes les festes i activitats del barri; a l'Ari sempre l'entusiasmava participar amb el Bernat al concurs de pessebres i no oblida els "passos de models" que assajaven setmanes abans amb el jovent, i el Xavi, el petit de casa, mai es perdia cap cursa conjuntament amb el Pere, ni tampoc el caga tió que es celebra cada any.

Guardo aquests anys d'infància dels meus fills sempre amb dates marcades al calendari per les festes del barri, però aleshores se celebrava al Carrer Magarola, allà també hi hem celebrat grans sopars del barri, amb el ball d'inici de festa pel Joan Badia. És bonic fer el pregó i poder explicar també tot allò que m'ha fet viure aquest barri.

Ara que us parlava del Carrer Magarola, recordo que quan es va reunificar la junta, es va trobar un local al Carrer Cortina, passant anys després al Carrer Magarola. Actualment, l'Associació es situa aquí, a la Plaça Vilanova, un espai a peu de carrer,

accessible per tothom, amb un bonic local i amb una junta amb moltes ganes de treballar!

Les festes i esdeveniments d'aquest barri sempre han format part de les nostres cites importants.

### *PROPOSTES DE MILLORA*

El Molí d'en Rovira es caracteritza per situar-se ben a prop de les vinyes, ser un barri tranquil, i que amb els anys ha anat passant a ser un barri no només amb activitat industrial, sinó a ser molt més residencial. Això portava a fer que es fessin més visibles les necessitats del veïnat. Amb els anys també s'ha anat emplenant d'espais i diferents recursos; restaurants, gimnasos, el centre Ricard Fortuny, el rebost solidari, entre molts d'altres.

En aquesta línia, tots hem viscut la millora del Carrer Comerç que s'ha fet en aquests últims anys.

Ha quedat bonic i fins i tot direm que ha donat força vida al barri, amb les activitats vitivinícoles que s'hi fan. Malgrat això, sí que vull dir que el barri va molt més enllà d'un sol carrer.

El barri, com tots sabem, presenta carrers poc o gens accessibles pels vianants, hi ha voreres que no puc accedir-hi jo mateixa i acabem accedint als carrers o bé caminant com bonament podem, o bé amb la cadira de rodes pel mig de la carretera. La necessitat d'adaptar alguns dels carrers més transitats del barri és una realitat.

Que es pugui valorar i tenir present la necessitat de posar-hi fil a l'agulla per ser un barri més accessible per a tothom.

Aprofito l'avinentesa perquè forma part del meu dia a dia, però parlo per tot el col·lectiu de la gent gran i de les persones amb dificultats de mobilitat.

Finalment, voldria agrair a la junta i en especial als meus "nens i nenes" que als anys 80 vàrem entretenir i gaudir a molta gent i canalla, però sobretot ensenyar i transmetre la dedicació i voluntat de treballar per mantenir amb il·lusió la continuïtat d'un barri viu. Ho heu aconseguit! Moltes gràcies!

Vull agrair també l'assistència a les figures institucionals, empreses i a totes aquelles persones que heu fet que això sigui possible, col·laborant i treballant per fer realitat aquesta festa.

Animo a tot el veïnat a participar en totes les activitats d'aquesta festa que encara queden per celebrar; al Tast de vins i formatges solidaris a càrrec de Xerigots, a l'Actuació dels Falcons, a la gran xocolatada popular i com no, a l'esperada 35a Milla urbana del barri, entre molts d'altres actes!

I ara, com que hi ha una mica de gana ja no m'allargo més, només dir-vos que ha estat un plaer ser la pregonera del barri 2024 i que gaudiu d'aquesta festa i sopar de Cal Joanet amb família i amics!

Bon profit a tothom i bona festa del barri 2024!